

ÎNCHEIERE

06 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Valeriu Doagă

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

examinând admisibilitatea recursului declarat de Raisa Grușca, reprezentată de avocatul Gheorghe Tataru,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ina Abramov împotriva Raisei Grușca cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată, și

acțiunea reconvențională intentată la cererea depusă de Raisa Grușca împotriva Inei Abramov cu privire la constatarea nulității actului juridic,

împotriva deciziei din 04 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a admis apelul declarat de Ina Abramov, s-a casat hotărârea din 04 aprilie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Fălești, și s-a emis o hotărâre nouă, prin care s-a admis acțiunea depusă de Ina Abramov și s-a respins acțiunea reconvențională,

constată:

La 08 decembrie 2016, Ina Abramov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Raisei Grușca cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 09 aprilie 2014, a dat cu împrumut Raisei Grușca suma de 360 000 de ruble rusești, termenul de rambursare a datoriei fiind stabilit pentru data de 09 decembrie 2014.

În acest sens, în aceeași zi, la 09 aprilie 2014, Raisa Grușca a întocmit o recipisă prin care a confirmat că a primit cu împrumut bani în sumă de 360 000 de ruble rusești, asumându-și obligația de a întoarce integral datoria în timp de 8 luni de la data întocmirii recipisei. Însă, contrar obligațiilor asumate în baza acestei recipise, Raisa Grușca nu a restituit împrumutul.

Deopotrivă, reclamanta a invocat că, a somat împrumutatul cu privire la restituirea datoriei, însă, ultima a refuzat să-i restituie banii. Astfel, până la moment nu a reușit să soluționeze problema apărută din motiv că debitorul se eschivează să restituie datoria.

Astfel, împrumutatul Raisa Grușca urmează să achite, în temeiul articolului 585 din Codul civil, și o dobândă de întârziere pentru perioada 09 decembrie 2014 – 07 decembrie 2016, ceea ce constituie suma de 52 797 de lei.

În această ordine de idei, reclamanta Ina Abramov a solicitat încasarea din contul Raisei Grușca în beneficiul său a datoriei în sumă de 360 000 de ruble rusești, a dobânzii de întârziere în mărime de 166 763,84 de ruble rusești, și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 4 000 de lei și a taxei de stat în sumă de 5 003,2 lei.

La 16 ianuarie 2017, Raisa Grușca, reprezentată de avocatul Gheorghi Tataru, a depus acțiune reconvențională împotriva Inei Abramov cu privire la constatarea nulității actului juridic (vol. I, f.d. 21-24, 35-36).

În motivarea acțiunii reconvenționale Raisa Grușca a indicat că, niciodată nu a primit cu împrumut de la Ina Abramov sume bănești, iar circumstanțele inserate în cererea de chemare în judecată nu corespund realității.

Mai mult ca atât, recipisa în baza căreia Ina Abramov și-a întemeiat acțiunea a fost scrisă prin înșelăciune și sub influența unei tragedii produse.

În acest sens, Raisa Grușca a relevat că, la 29 noiembrie 2013, fiul său Grușca Andrei, conducând automobilul de model XXXXX deplasându-se pe șoseaua „Moscova-Minsk”, r-l Smolensk, avându-i ca pasageri pe Ina Abramov, M. Abramov și L. Abramov, a tamponat frontal un automobil de model XXXXX. În rezultatul accidentului rutier, L. Abramov i-au fost cauzate multiple leziuni corporale, care s-au soldat cu decesul persoanei la locul accidentului, iar pasagerului M. Abramov i-au fost cauzate leziuni corporale, care s-au calificat ca vătămări corporale grave după gradul de pericol pentru viață.

Imediat după producerea accidentului, Andrei Grușca a fost arestat, iar ulterior Raisa Grușca s-a întâlnit cu succesorul victimei L. Abramov, și anume Ina Abramov, iar în urma tratativelor, ultima a solicitat de la Andrei Grușca suma de 360 000 de ruble rusești, pentru împăcare. Astfel, pentru a se asigura că va primi de la Andrei Grușca această sumă bănească, Ina Abramov i-a solicitat Raisei Grușca întocmirea unei recipise, prin care să confirme că a primit de la aceasta un împrumut bănesc în sumă de 360 000 de ruble rusești. Totodată, Ina Abramov a asigurat-o că după ce Andrei Grușca va transmite integral această sumă de bani, recipisa va fi distrusă.

Astfel, în scurt timp după întocmirea recipisei, a transmis Inei Abramov suma de 200 000 de ruble rusești, iar la 10 aprilie 2014 Andrei Grușca a fost eliberat de sub arest, deoarece în cadrul ședinței de judecată Andrei Grușca și Ina Abramov au solicitat încetarea procesului penal din motiv că s-au împăcat, iar prejudiciul cauzat prin infracțiune a fost reparat integral.

Prin urmare, pârâta-reclamantă Raisa Grușca a considerat că, în asemenea circumstanțe, după ce a primit suma integrală, Ina Abramov a distrus recipisa. Însă, aceasta prin înșelăciune încearcă încasarea unei sume care de fapt nu i-a împrumutat-o Raisei Grușca, și care în realitate constituie suma solicitată de la Andrei Grușca pentru împăcare și care, de altfel, i-a fost achitată.

În această ordine de idei, Raisa Grușca a solicitat constatarea nulității absolute a recipisei de împrumut din 09 aprilie 2014 întocmită de Raisa Grușca și transmisă Inei Abramov; și compensarea din contul Inei Abramov a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 04 aprilie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul Fălești, s-a respins acțiunea depusă de Ina Abramov; s-a admis acțiunea reconvențională

depusă de Raisa Grușca; s-a constatat nulitatea recipisei din 09 aprilie 2014, întocmită de Raisa Grușca și eliberată Inei Abramov; și s-a încasat din contul Inei Abramov în beneficiul Raisa Grușca suma de 9 240 de lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată (vol. I, f.d. 187, 194-198 recto-verso).

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, din momentul întocmirii și semnării recipisei de Raisa Grușca, nu a existat scopul de a primi bani cu împrumut și de a restitui o sumă de bani, pe care în realitate nu a primit-o. Respectiv, recipisa din 09 aprilie 2014, întocmită de Raisa Grușca și eliberată Inei Abramov pentru confirmarea unui presupus împrumut, este un act juridic încheiat fără cauză și nu poate produce niciun efect, iar inexistența cauzei urmează a fi sancționată cu nulitatea absolută, în temeiul art. 217 din Codul civil.

Prin decizia din 04 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți s-a admis apelul declarat de Ina Abramov, reprezentată de avocatul Vitalii Lazăr; s-a casat hotărârea din 04 aprilie 2018 a Judecătoria Bălți, sediul Fălești; s-a emis o hotărâre nouă, prin care s-a respins acțiunea reconvențională depusă de Raisa Grușca și s-a admis acțiunea depusă de Ina Abramov; s-a încasat de la Raisa Grușca în folosul Inei Abramov datoria în mărime de 360 000 de ruble rusești, dobânda în mărime de 166 763,84 de ruble rusești, în monedă națională, conform cursului valutar la momentul executării datoriei, și sumele de 9 003,20 de lei și 3 752,25 de lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată (vol. I, f.d. 246, 247-251).

Instanța de apel și-a argumentat concluzia prin faptul că, Ina Abramov a confirmat raporturile de împrumut prin probe pertinente și concludente, iar în speță responsabilă de executarea contractului de împrumut este persoana care a semnat contractul în calitate de împrumutat.

La rândul său, Raisa Grușca nu a demonstrat prin probe pertinente și concludente caracterul fictiv al recipisei din 09 aprilie 2014 și al faptului că recipisa a fost întocmită prin constrângere fizică sau psihică a intimatei sau în situație de lipsă de discernământ.

Astfel, recipisa din speță denotă existența unui raport de creanță neafectat de modalități, iar Ina Abramov a acționat în conformitate cu scopul raportului obligațional dat, și anume a înaintat o acțiune în instanța de judecată pentru realizarea pe cale judiciară a restituirii împrumutului.

La 11 decembrie 2018, Raisa Grușca, reprezentată de avocatul Gheorghe Tataru, a declarat recurs împotriva deciziei din 04 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți (vol. II, f.d. 4-11).

În motivarea recursului a reiterat circumstanțele de fapt ale cauzei și a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea și a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, recurenta a opinat că instanța de apel neîntemeiat a ajuns la concluzia că transferurile mijloacelor bănești, nu poate fi apreciată ca act al restituirii împrumutului, deoarece în actele de transfer nu este indicată destinația „restituirii împrumutului”. Or, aceste tranzacții sunt confirmate prin înscrisuri pertinente, și anume extras bancar, act de transfer și declarație notarială.

Distinct acestor concluzii, recurenta a apreciat că prima instanță corect a constatat inexistența raporturilor de împrumut între Raisa Grușca și Ina Abramov. Or, ultima nici nu i-a transmis primei presupusa sumă de bani împrumutată. De fapt, această sumă constituia echivalentul prejudiciului material și moral cauzat de

Andrei Grușca prin infracțiune și care urma a fi reparat de către acesta.

În atare circumstanțe, instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că raporturile dintre Raisa Grușca și Ina Abramov corespund condițiilor de valabilitate în baza articolului 867 din Codul civil.

În această ordine de idei, recurenta Raisa Grușca, reprezentată de avocatul Gheorghe Tataru, a solicitat admiterea recursului și casarea deciziei din 04 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, cu menținerea hotărârii din 13 martie 2017 a Judecătorei Bălți, sediul Fălești.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul de admisibilitate al instanței de recurs subliniază că, un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil prevăzute la articolul 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea cauza Lebedinschi vs Republica Moldova, 16 septembrie 2015, § 32; cauza Sultan vs Republica Moldova, 5 iunie 2018, § 24).

În aceste condiții, procedura de admisibilitate a cererii de recurs va fi efectuată și analizată prin prisma articolului precitat, care cuprinde, în mod particular, dreptul de acces la justiție și dreptul de a fi auzit.

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere.

În acest sens, criteriile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, *inter alia*, cauzele Marc Brauer vs Germania, 1 septembrie 2016, § 34; Miessen vs Belgia, 16 octombrie 2016, § 64; Samardžić vs Croația, 20 iulie 2017, § 28; Zubac vs Croația (Marea Cameră), 5 aprilie 2018, § 82).

Așadar, prin prisma articolului 433 lit. a¹), b), c) și d) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate verifică dacă actul judecătoresc de dispoziție recurat poate constitui obiectul recursului, dacă cererea dedusă judecătii este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Prin urmare, obiectul prezentei cereri se referă la decizia din 04 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Deopotrivă, mandatul avocațial seria MA nr. 1033225 din 05 ianuarie 2017 (vol. I, f.d. 31 recto-verso) certifică împuternicirile avocatului Gheorghe Tataru de a reprezenta în fața instanțelor judecătorești drepturile și interesele Raisei Grușca în prezenta cauză civilă, precum și de a exercita în numele acesteia *inter*

alia dreptul procedural de a ataca hotărârile judecătorești. Respectiv, se deduce că, avocatul Gheorghi Tataru este subiectul abilitat cu dreptul de a declara prezentul recurs, în conformitate cu articolul 430 din Codul de procedură civilă. Concomitent, materialele cauzei atestă că cererea de recurs nu a fost examinată anterior.

Succesiv, completul de admisibilitate notează că, în cazul în care, dreptul de acces la justiție este limitat fie de lege, fie de fapte, instanțele naționale trebuie să verifice dacă aceste restricții au redus esența dreptului și, în special, dacă ele urmăresc un scop legitim și dacă există o legătură rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul care trebuie îndeplinit (a se vedea cauzele *Levages Prestations Servicii vs Franța*, 23 octombrie 1996, § 40; *Tricard vs Franta*, 10 iulie 2001, §§ 29, 33; *Freitag vs Germania*, 19 iulie 2007, § 37; *Marc Brauer*, 1 septembrie 2016, § 34).

La capitolul dat, articolul 434 din Codul de procedură civilă prescrie că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În conformitate cu art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Normele procedurale referitoare la termenele pentru căile de atac sunt, înafara oricărui dubiu, menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice. Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea cauzele *Tricard vs Franta*, 10 iulie 2001, § 29; *Nicolae Popa vs România*, 9 decembrie 2014, § 16; *Tence vs Slovenia*, 31 mai 2016, § 31). Mai mult, CtEDO a statuat că, în cazul în care termenul pentru o cale de atac ordinară este prelungit după o perioadă considerabilă de timp, o astfel de decizie poate încălca principiul securității juridice (a se vedea cauzele *Ponomaryov vs Ucraina*, 3 aprilie 2008, § 41; *Ustimenko vs Ucraina*, 20 octombrie 2015, § 47).

La capitolul dat, completul de admisibilitate atestă că, în speță, calea de atac a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece din materialele cauzei nu poate fi stabilită data când decizia din 04 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost comunicată recurentei Raisa Grușca sau reprezentantului acesteia, avocatului Gheorghi Tataru, iar drept consecință nu poate fi stabilit momentul când începe să curgă termenul de exercitare a dreptului de a ataca hotărârea judecătorească.

Succesiv, completul de admisibilitate evocă faptul că, în conformitate cu articolul 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;

c) a interpretat în mod eronat legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Respectiv, implicit motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate. Or, conform prevederilor art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

Analizând cuprinsul cererii de recurs depuse de Raisa Grușca, reprezentată de avocatul Gheorghe Tataru, completul de admisibilitate atestă că recurenta nu a evidențiat memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei instanței de apel, limitându-se la reiterarea circumstanțelor faptice ale cauzei, transpunerea normelor de drept și a etapelor procedurale de judecare a acesteia. Însă, acestea nu sunt contrapuse concluziilor inserate în decizia instanței de apel.

Respectiv, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate. Or, recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

În acest sens, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera nelegalitatea hotărârii. Respectiv, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

La caz, completul de admisibilitate vedește că argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de articolul 386 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsesc în articolul 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma articolului 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Raisa Grușca, reprezentată de avocatul Gheorghi Tataru, nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanțele inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de Raisa Grușca, reprezentată de avocatul Gheorghi Tataru, nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce Raisa Grușca a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentei i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au

reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Raisa Grușca, reprezentată de avocatul Gheorghii Tataru, împotriva deciziei din 04 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Raisa Grușca, reprezentată de avocatul Gheorghii Tataru, împotriva deciziei din 04 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ina Abramov împotriva Raisei Grușca cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată, și acțiunea reconvențională intentată la cererea depusă de Raisa Grușca împotriva Inei Abramov cu privire la constatarea nulității actului juridic.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic